

ŁUCK, DNIA 2 LISTOPADA 1937 R.

WOŁYŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 25.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz. 186 — Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 15-go października 1937 roku Nr. SAO—6/a w sprawie zniesienia gromady Jesionówka w gm. Werba pow. włodzimierskiego	204
187 — Ogłoszenie Starosty Powiatowego Krzemienieckiego z dnia 2 października 1937 r. Nr. P—2 w sprawie regulaminu dla dorożkarzy.	204
188 — Ogłoszenie Starosty Powiatowego Lubomelskiego z dnia 13 października 1937 r. Nr. P—3/37 w sprawie taryfy kominiarskiej.	207
189 — Ogłoszenie Starosty Powiatowego Łuckiego z dnia 11.X.1937 r. Nr. R/15 w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi: 1) Cminy, 2) Górka-Połonka, 3) Kołodzie, 4) Moszczanica cz. pańska, 5) Romaszkówka, 6) Stawek, 7) Zołobowo, 8) Żurawicze.	207
190 — Ogłoszenie Starosty Powiatowego Łuckiego z dnia 25.X. 1937 r. Nr. R—15 o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi: 1) Czemyryn i 2) Wielki-Okórsk.	209
191 — Obwieszczenie Sądu Okręgowego w Łucku z dnia 21.X.1937 r. Nr. CO. 1112/35 w sprawie podziału reszty wynagrodzenia za przejętą na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości ziemską „Łukówka” b. własność Kaliksta-Piotra Dąbrowskiego.	209
192 — Postanowienie Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu przy Ministrze Skarbu z dnia 13 lipca 1937 r. w sprawie planu oddłużenia Powiatowego Związku Samorządowego we Włodzimierzu.	209
193 — Obwieszczenie Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu z dnia 22 grudnia 1936 r. w sprawie planu oddłużenia gminy wiejskiej Korytnicy pow. włodzimierskiego.	209

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Odebranie debitu pocztowego	210
Uruchomienie agencji pocztowo-telekomunikac. Uhorsk pow. Krzemieniec	210

Uruchomienie pośrednictwa pocztowo-telekomunikac. Haliczany pow. Horochów.	210
Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego o przetargu na dostawę cegły i wapna.	211
Zagubienie odznaki sołtysowskiej.	211
Unieważnienie dokumentów.	211

186.

ROZPORZĄDZENIE**Wojewody Wołyńskiego**

z dnia 15 października 1937 r. Nr. SAO-6/a

w sprawie zniesienia gromady Jesionówka, w gm. Werba, pow. włodzimierskiego.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 15 października 1937 r. zarządzam, co następuje:

1) Znosi się gromadę Jesionówka, w gm. Werba, pow. włodzimierskiego i włącza się ją do gromady Swojczów, w tejże samej gminie,

2) Gromada Swojczów składa się ze wsi Swojczów, kol. Jesionówka i kol. Przygłówek i obejmuje obszar 456,88 ha,

3) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

wz. (—) **S. Konopacki**

Wicewojewoda

187.

OGŁOSZENIE**Starosty Powiatowego Krzemienieckiego**

z dn. 2 października 1937 r. Nr. P-2

w sprawie regulaminu dla dorożkarzy.

Regulamin porządkowy dla dorożkarzy wydany przez Starostę Powiatowego Krzemienieckiego na mocy art. 131 i 43 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 7.VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dn. 10.III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) po wysłuchaniu opinii Zarządu Miejskiego w Krzemieńcu.

§ 1.

Uprawiać zawód dorożkarski może każdy, kto ukończył 18 lat życia, nie jest dotknięty chorobą zaraźliwą, cieszy się opinią dobrą, daje gwarancję ścisłego stosowania się do przepisów o ruchu kołowym na drogach publicznych i przepisów niniejszego regulaminu, o dokładnej znajomości terenu i ulic miasta.

§ 2.

Stwierdzenie w razie potrzeby faktu umiejętności powożenia końmi, znajomości przepisów o ruchu kołowym na drogach publicznych oraz przepisów niniejszego regulaminu należy do Zarządu Miejskiego, który opiera się na opinii komisji w składzie:

1. Przedstawiciela Zarządu Miejskiego;
2. Przedstawiciela Powiatowego Zarządu Drogowego;
3. Przedstawiciela dorożkarzy, powołanego przez Zarząd Miejski.

Dokumentem stwierdzającym posiadanie przez dorożkarza z wymienionych w § 1 warunków — jest legitymacja dorożkarska, którą na ustalonych formularzach wydaje Zarząd Miejski.

§ 3.

Trudnienie się przemysłem dorożkarskim dozwolone jest wyłącznie po uprzednim zgłoszeniu prowadzonego przedsiębiorstwa władzy przemysłowej I instancji (Starostwu), w myśl art. 7 powołanego rozporządzenia.

§ 4.

Zgłoszone u władzy przemysłowej w myśl § 3 niniejszego regulaminu przedsiębiorstwa dorożkarskie podlegają również zaewidencjonowaniu we właściwym Zarządzie Miejskim w prowadzonym przez ten zarząd wykazie imiennym właścicieli dorożek danego miasta.

Wykaz imienny właścicieli dorożek winien zawierać następujące rubryki: 1) L. p., 2) nazwisko i imię właściciela dorożki, 3) miejsce zamieszkania, 4) rodzaj dorożki (jedno lub parokonna), 5) data i Nr. zaświadczenia władzy przemysłowej o zgłoszeniu wykonywania przemysłu dorożkarskiego, 6) uwagi, 7) data i powód wycofania dorożki z kursu.

§ 5.

Zarząd Miejski wydaje legitymacje dorożkarskie za zwrotem kosztu, numery dorożek według liczb kolejnych listy ewidencyjnej jako też taryfy maksymalne za zwrotem kosztów.

Legitymacje dorożkarskie, numery i taryfy są ważne do czasu wycofania ich przez Zarząd Miejski względnie zaniechania wykonywania zawodu.

§ 6.

Numery dorożek winny być uwidocznione:

- a) z tyłu dorożek i z tyłu kozła białymi cyframi, wysokości 6 cm bez wszelkich ozdób,
- b) na szklach latarni cyframi czarnymi.

Cztery znaczki z numerami o wielkości 4 cm estetycznego wyglądu przechowuje dorożkarz u siebie dla doręczenia pasażerom w wypadku zamówienia dorożki. Legitymacje winni mieć dorożkarze stale przy sobie i okazywać je na każdorazowe żądanie Policji Państwowej i upoważnionych do tego funkcjonariuszów Zarządu Miejskiego. Przy legitymacji ma być również i regulamin niniejszy, który dorożkarz jest obowiązany w razie zatargu okazać pasażerowi.

§ 7.

O ile właściciel dorożki z jakichkolwiek powodów nie może uprawiać przemysłu dorożkarskiego osobiście, lub o ile posiada kilka dorożek, może wyręczyć się osobą postronną (woźnicą).

Woźnica jednakże winien odpowiadać warunkom zastrzeżonym w § 1 regulaminu i uzyskać od Zarządu Miejskiego w myśl § 5 regulaminu legitymację.

Zarząd Miejski w osobnym rozdziale księgi ewidencyjnej właścicieli dorożek konnych winien prowadzić spis woźniców, którym wydano legitymacje na prawo powożenia dorożką.

§ 8.

Każdy dorożkarz winien być ubrany w czasie jazdy w przepisowy uniform, t. j. granatowy długi płaszcz z nikłowymi guzikami w dwa rzędy i taką czapkę z ceratowym, lśniącem daszkiem koloru czarnego, kroju angielskiego.

Uniform winien być zawsze czysty i w dobrym stanie. Dorożkarze muszą być zawsze czysto wymyć, włosy mieć ostrzyżone i buty wyczyszczone. W czasie deszczu zezwala się nosić płaszcz gumowy, natomiast zabrania się używania różnych płacht, worków lub parasoli. W porze zimowej od 1.XI do 1.IV można nosić zamiast płaszcza (na kozuch) burkę furmańską z sukna brązowego z kapturem z granatowym podszyciem i przepasaną pasem skórzanym koloru czarnego. Na nogach walonki (buty filcowe).

§ 9.

Pojazdy muszą być mocne, na gumach i resorach, zaopatrzone do połowy w nakrycia ze skóry (budę) podbite suknem koloru c. granatowego oraz skórzane nakrycie do nóg, podbite również odpowiednim materiałem (fartuch), siedzenia w pojazdach winny być niskie, sprężynowe, w porządku, pokryte skórą. Siedzenia dla pasażerów winny posiadać ponadto pokrowce z płótna białego.

Spód pojazdu winien być wysłany linoleum lub gumą. Cały pojazd winien być polakierowany na kolor czarny bez dodatkowych ozdób. Drobne odchylenia są dopuszczalne jedynie za zgodą specjalnej komisji lub Zarządu Miejskiego.

W sezonie zimowym sanie winny być podkute i zaopatrzone w ciepłe fartuchy i numery na tyle sań. Dla uniknięcia wypadków najechania w czasie jazdy saniami należy używać dzwonek.

Pojazdy muszą być zawsze czyste, dokładnie oczyszczone z błota, siedzenia zaś i nakrycia wytrze-

pane z kurzu, pokrowce na siedzeniach czysto wyprane.

Przy wozach z nastaniem mroku należy zapalać obie latarnie.

Przy każdym pojeździe winna znajdować się na widocznym miejscu z tyłu kozła obowiązująca maksymalna taksa za przewóz.

W obrębie miasta zabrania się z tyłu dorożki umieszczać worków z paszą.

§ 10.

Konie zaprzęgowe winny być zdrowe, dobrane co do wzrostu i wyglądu dla każdego pojazdu, nie narowiste, dobrze odżywione, oczyszczone i okiełznane w czasie jazdy, nie niższe jak 146 cm. Dorożkarze winni zwracać uwagę na utrzymanie kopyt koni. Stosować się do przepisów o ochronie zwierząt. W okresie zimowym określonym w § 8 konie w czasie postoju winny być nakryte derami.

Konie chore, ślepe na obydwa oczy, kulawe lub okaleczone—nie mogą być w żadnym wypadku używane do jazdy. W zimie konie muszą być kute na ostro.

Dorożkarze powinni posiadać przy sobie świadectwa tożsamości i zdrowia koni (zaprzęgu).

§ 11.

Uprząż winna być cała, rzemienna i stale wyczyszczona. Wzór uprzęży u wszystkich jednolity.

§ 12.

Dorożkarzom zabrania się:

- a) pełnienia swych obowiązków w stanie nietrzeźwym,
- b) żądania opłaty za jazdę ponad obowiązującą taryfę maksymalną.
- c) odmawiania się od jazdy na ulicach zabrukowanych bez usprawiedliwiającego ważnego wodu,
- d) natrętnego zachęcania publiczności do korzystania z ich usług,
- e) brania do dorożki więcej niż cztery osoby,
- f) brania do dorożki lub na kozioł innego pasażera bez zgody najmującego dorożkę,
- g) palenia tytoniu podczas jazdy w mieście,
- h) na żądanie funkcjonariuszów państwowych i samorządowych z wyznaczenia Zarządu Miasta woźnica nie może odmówić wyjazdu poza obręb miasta.

W wypadkach nagłych jak klęska żywiołowa, pościg, oraz dowieszenie przytrzymanego do policji lub poszkodowanego do miejsca poratowania dorożkarz winien oddać się do dyspozycji funkcjonariuszów Policji Państwowej.

W innych wypadkach dopuszczalne są tylko wyjazdy poza obręb miasta według dobrowolnej ugody.

§ 13.

Zachowanie się dorożkarza względem publiczności musi być uprzejme. Dorożkarz ponosi całko-

witą odpowiedzialność za bagaż, który mu został powierzony.

§ 14.

Przy opuszczaniu dorożki przez pasażera dorożkaż winien przekonać się, czy pasażer nie pozostawił jakiegokolwiek przedmiotu w dorożce. Pozostawione przedmioty należy bezwzględnie zwrócić pasażerowi lub w razie nieodnalezienia go złożyć w najbliższym posterunku P. P. za pokwitowaniem.

§ 15.

W razie niemożności stawienia się na zamówienie pasażera dorożkarz winien uprzedzić go o tym we właściwym czasie lub też wysłać w zastępstwie innego dorożkarza.

W razie zatargu z pasażerem dorożkarz obowiązany jest na żądanie tego udać się do najbliższego posterunku P. P. lub Zarządu Miejskiego w celu zlikwidowania zatargu.

§ 16.

Miejsce postoju dorożek oraz dopuszczalna ilość dorożek na danym miejscu wyznacza Zarząd Miejski, biorąc pod uwagę konieczność uwzględnienia potrzeb wszystkich dzielnic miasta.

Dorożkarze mogą zatrzymywać się jedynie na miejscach postoju i obowiązani są:

- a) zajmować ostatnie wolne miejsce w kolejce w jednym rzędzie w takich odstępach by przejście do chodników nie było dla publiczności utrudnione.
- b) na zapotrzebowanie pasażera ma podjeżdżać jedynie pierwszy z rzędu dorożkarz.
- c) nie kwestionować dowolnego wyboru dorożki przez pasażera,
- d) nie zajmować siedzenia pasażerskiego.
- e) nie zostawiać koni bez opieki,
- f) po odwiezieniu pasażera w drodze powrotnej nie jechać do wybranego sobie postoju a zajmować miejsce na pierwszym postoju o ile na mijanym postoju niema więcej niż 2 dorożki.

§ 17.

Miejsce postoju dorożek winno być utrzymywane stale w czystości, a w szczególności:

- a) nawóz koński usuwany natychmiast,
- b) plac postoju winien być często zmiatany oraz przynajmniej 2 razy na tydzień zlewany wapnem chlorowanym.

§ 18.

Karmienie koni w miejscu postoju dorożek dopuszczalnie jest wyłącznie z torb brezentowych, zawieszonych na karku konia, w ten sposób, by obrok z torb nie mógł być przez konia w czasie jedzenia rozsypywany. Inny sposób karmienia koni w miejscu postoju jest niedopuszczalny. Przygotowywanie

obroku, jak również karmienie koni sianem w miejscu postoju dorożek jest wzbronione.

§ 19.

W czasie jazdy dorożkarze winni ściśle stosować się do przepisów porządkowych, obowiązujących na drogach publicznych.

§ 20.

Właściciel dorożki bez uzasadnionego i uznanego przez Zarząd Miejski powodu nie może odmówić wysłania dorożki na miasto. Nie wykonanie wezwania Zarządu Miejskiego w tym przedmiocie będzie karane w myśl § 26 regulaminu.

§ 21.

Stały nadzór nad dorożkarzami (poza starostwem) sprawuje Zarząd Miejski za pośrednictwem lekarza miejskiego sanit., lekarza weterynaryjnego, specjalnie wyznaczonego urzędnika Zarządu Miejskiego oraz organa Policji Państwowej.

Wszelkie zauważone usterki winny być przez osoby wyżej wspomniane notowane na zapasowych kartkach, znajdujących się przy legitymacjach dorożkarskich.

Usterki te winny być przez dorożkarzy usuwane w wyznaczonym terminie. Na wezwanie Zarządu Miejskiego dorożkarze są obowiązani stawiać się w wyznaczonym dniu i miejscu do komisyjnego przeglądu wraz z dorożkami i kompletnymi zaprzęgami. (Skład Komisji: Lekarz weterynarii, lekarz miejski sanit., przedstawiciel Zarządu Miejskiego i przedstawiciel Policji Państwowej).

§ 22.

Pojazd będzie wycofany z ruchu przez powiatową władzę administracji ogólnej, jeśli nie odpowiada warunkom niniejszego regulaminu, względnie jeśli właściciel lub posiadacz pojazdu nie zastosuje się do regulaminu.

§ 23.

Dorożki nie zarejestrowane w Zarządzie Miejskim nie mają prawa zajmować postoju, wyjeżdżać do pociągu i poszukiwać pasażerów na ulicach i placach publicznych.

§ 24.

Codziennie od godz. 24 do 5 rano wedle kolejności numerów 2 dorożki winny pełnić dyżur na postoju w centrum miasta.

§ 25.

Przepisy niniejszego regulaminu obowiązują również i osoby wezwane przez dorożkarzy do czasowego pełnienia obowiązków dorożkarskich.

§ 26.

Nie stosujący się do przepisów niniejszego regulaminu będą karani na zasadzie art. 8 Przep. Wpr. K. K. i Pr. o Wykr. do 1000 zł. lub aresztem do 1 miesiąca.

§ 27.

Przepisy niniejszego regulaminu wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Skrzyński

188.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Lubomelskiego

z dnia 13 października 1937 r. Nr. P-3/37

w sprawie taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 i 43 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) oraz po wysłuchaniu opinii zainteresowanych samorządów—ustalam następującą taryfę maksymalną (wynagrodzenia) za czynności kominiarskie w powiecie lubomelskim:

	w Lubo- mlu	W innych miejscowo- ściach pow. lubo- melskiego
	gr.	gr.
1) Za oczyszczenie jednego przewodu kominowego w domu parterowym	20	15
2) Za oczyszczenie jednego leżaka	10	10
3) Za oczyszczenie jednego przewodu kominowego w zakładach przemysłowych:		
a) w piekarni	50	40
b) w kuźni	40	30
c) w wędzarni	40	30
d) w restauracji	40	30
e) w pralni	40	30
4) Za oczyszczenie paleniska w zakładach przemysłowych .	30	20
5) Za oczyszczenie paleniska kuchennego	10	05
6) Za wypalenie sadzy w przewodach dymnych domu parterowego	70	50
7) Za wypalenie sadzy w przewodach dymowych domu piętrowego	1,00	1,00
8) Za wypalenie komina . . .	1,50	1,20

Za wyczyszczenie przewodu kominowego za każde piętro prócz parteru dolicza się 10 gr.

Wysokość opłat za inne czynności kominiarskie nie wymienione wyżej w poz. od 1 do 8 zależy od dobrowolnej umowy.

Za wszelkie roboty wykonywane w budynkach państwowych i samorządowych obowiązują opłaty w wysokości 75% opłat wyżej wyszczególnionych.

Poddasze oraz piwnice i suteryny uważa się za piętra, o ile znajduje się tam palenisko połączone z przewodem.

Kominy nie używane, czyszczeniu nie podlegają.

Przez oczyszczenie przewodu kominowego uważa się oczyszczenie komina lub przewodu z wybraniem sadzy i zalepieniem otworu.

Równocześnie ustalam następującą częstość czynności kominiarskich, w przypadkach, gdzie nie ma jeszcze przepisów miejscowych:

a) wymienione w punktach 1, 2, 4 i 5 — raz na 6 tygodni;

b) wymienione w punkcie 3 lit. a — raz na dwa tygodnie;

c) wymienione w punkcie 3 lit. b — raz na kwartał;

d) wymienione w punkcie 3 lit. c, d, e — raz na miesiąc;

e) w przypadkach nie objętych powyższymi punktami, zależne od okoliczności, jednak przynajmniej raz na pół roku.

Pobieranie cen wyższych od ustalonych niniejszą taryfą jest wzbronione.

Winni pobierania cen wyższych od ustalonych będą karani z mocy art. 126 prawa przemysłowego w trybie administracyjnym aresztem do 14-tu dni, lub grzywną do 1000 zł.

Taryfa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Kierownik Starostwa
(—) Mgr. K. de Berg.

189.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Łuckiego

z dnia 11.X.1937 r. Nr. R-15

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi:

1) Cminy, 2) Górka Połonka, 3) Kołodie, 4) Mośczanica cz. pańska, 5) Romaszkówka, 6) Stawek, 7) Żołobowo, 8) Żurawicze.

1.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67,

poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 października 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 6 września 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Cminy, położonej w gminie Nowy Czartorysk, powiecie łuckim.

2.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 listopada 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 19 października 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Górka-Połonka, położonej w gminie Połonka, powiecie łuckim.

3.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 28 marca 1934 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 1 marca 1934 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Kołodzie, położonej w gminie Nowy-Czartorysk, powiecie łuckim.

4.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 2 listopada 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 12 października 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Moszczanica cz. pańska, położonej w gminie Ołyka, powiecie łuckim.

5.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu

ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 grudnia 1934 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 24 października 1934 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Romaszkówka położonej w gminie ołyckiej, powiecie łuckim.

6.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 listopada 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 12 października 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Stawek położonej w gminie ołyckiej, powiecie łuckim.

7.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 21 grudnia 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 26 listopada 1935 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Żołobowo, położonej w gminie Rożyszcze, powiecie łuckim.

8.

Starosta Powiatowy Łucki, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 № 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 stycznia 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 9 grudnia 1935 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Żurawicze położonej w gminie Silno powiecie łuckim.

Starosta
(—) Jan Kościółek.

190.

OGŁOSZENIE**Starosty Powiatowego Łuckiego**

z dnia 25.X. 1937 r. Nr. R-15

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi: 1) Czemerzyn i 2) Wielki-Okórsk.

1.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31.VII.23 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z r. 1927, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporz. Prezyd. Rzecz. z dn. 11.VII.32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozp. Prezyd. z dn. 27.X.33 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 14 października 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 14-go września 1936 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Czemerzyn, gminy Otyka, powiatu łuckiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

2.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31.VII.23 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z r. 1927, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporz. Prezyd. Rzecz. z dn. 11.VII.32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozp. Prezyd. Rzecz. z dn. 27.X.33 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 września 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 25 sierpnia 1936 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Wielki-Okórsk, gminy Torczyn, powiatu łuckiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę
inż. (—) **A. Niedzielski**
Komisarz Ziemski

191.

OBWIESZCZENIE**Sądu Okręgowego w Łucku**

z dnia 21.X.1937 r. Nr. CO. 1112/35

w sprawie podziału reszty wynagrodzenia za przejętą na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości ziemską „Łukówka” b. własność Kaliksta-Piotra Dąbrowskiego

Sąd Okręgowy w Łucku na zasadzie art. 1217 Ust. Post. Cyw. zgodnie z decyzją sąw z dnia 17 września 1937 r. obwieszcza, że sporządzony został plan podziału reszty wynagrodzenia za przejętą na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości ziemską „Łukówka”

pow. kowelskiego, b. własność Kaliksta-Piotra Dąbrowskiego i że dla przejrzenia planu w kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego i zgłoszenia p-ko niemu zarzutów wyznaczony został termin 7-miodniowy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia.

Kierownik Sekretariatu.

192.

POSTANOWIENIE**Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Ministrze Skarbu**

z dnia 13 lipca 1937 r.

w sprawie planu oddłużenia powiatowego związku samorządowego we Włodzimierzu.

Centralna Komisja Oszczędnościowo - Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 13 lipca 1937 r. po ustaleniu, że przeciwko planowi oddłużenia powiatowego związku samorządowego we Włodzimierzu Wołyńskim uchwalonemu przez Centralną Komisję Oszczędnościowo - Oddłużeniową dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 1937 r. nikt z interesowanych nie wniósł sprzeciwu. stwierdza na podstawie przepisu art. 21 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24.X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506), że **plan oddłużenia powiatowego związku samorządowego we Włodzimierzu Wołyńskim**, ogłoszony w N-rze 12 Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego z dn. 20 maja 1937 r. jest prawomocny i stanowi układ obowiązujący strony jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Przewodniczący

(—) **Dr. Maurycy Jaroszyński.**

193.

OBWIESZCZENIE**Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu**

z dnia 22 grudnia 1936 r.

w sprawie planu oddłużenia gminy wiejskiej Korytnicy pow. włodzimierskiego.

Na podstawie §§ 9 ust. (2) i 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1935 r. zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 460) podaje do wiadomości, że dla gminy wiejskiej Korytnica został ustalony poniżej podany nowy plan oddłużenia.

Przewodniczący

(—) **Wawrzyniec Kubala**

w z. Sekretarza Generalnego

(—) **Stanisław Zakrzewski**

PLAN ODDŁUŻENIA GMINY WIEJSKIEJ KORYTNICY.

Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 1936 r. w komplecie:

Przewodniczący — p. Wawrzyniec Kubala
Członkowie:

p. Jerzy Bojańczyk

p. Tadeusz Garbusiński

p. Dymitr Szarzyński

p. Antoni Hebrowski — Zastępca przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych

p. Antoni Czopec — Zastępca przedstawiciela Ministra Skarbu

p. Juliusz Bulanda — Zastępca przedstawiciela Ministra Opieki Społecznej

rozpatrzywszy sprzeciw Moszka Bidermana, zamieszkałego w Hrubieszowie, ul. Cerkiewna Nr. 7 i Abrama Halperna, zamieszkałego we Włodzimierzu, ul. Poniatowskiego Nr. 63 przeciwko planowi oddłużenia gminy wiejskiej Korytnicy ogłoszonemu w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 22 czerwca 1936 r. Nr. 17 oraz zapoznawszy się ze stanem gospodarczym i finansowym gm. w. Korytnicy i stwierdzając, że sytuacja gminy jest bardzo trudna, postanowiła na podstawie art. 18 i 20 ust. 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X.1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.XI.1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) zastosować do niżej wymienionych zobowiązań gm. w. Korytnicy powstałych przed dniem 1 kwietnia 1934 r. następujące ulgi:

w stosunku do zobowiązań gm. w. Korytnicy wobec Moszka Bidermana w Hrubieszowie i Abrama Halperna we Włodzimierzu —

z tytułu reszty należności za budowę szkoły w Steżarzycach zgłoszonej przez gminę w kwocie 58.266.— zł —

a) umorzyć należne do dnia 31 marca 1936 r. odsetki, odsetki zwłoki oraz wszelkie koszty uboczne,

b) rozłożyć spłatę nieumorzonej należności według stanu na dzień 31 marca 1936 r. na lat 20, poczynając od dnia 1 kwietnia 1936 r. w półrocznych ratach amortyzacyjnych przy oprocentowaniu 4½%, z tym, że gmina ma prawo półroczne raty, jakie wypadną według planu umorzenia, spłacać w dwóch ratach kwartalnych bez dodatkowego oprocentowania.

W myśl art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X.1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14.XI.1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) strony interesowane mogą zgłosić do Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu sprzeciw w terminie do 4-ch tygodni od daty ogłoszenia niniejszego planu oddłużenia.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1936 r.

Przewodniczący

(—) Wawrzyniec Kubala

w z. Sekretarz Generalny

(—) Stanisław Zakrzewski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. nr. 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. nr. 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. nr. 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. nr. 110, poz. 976) odbiera debity pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w kodeksie karnym, a mianowicie:

czasopiśmie „Le droit de vivre”, wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;

czasopiśmie „Nowa Pora”, wydawanemu w języku ukraińskim w Detroit broszurze pod tyt. „Dwa fronty” dra Simeona Pyża, wydanej w języku ruskim w Cleveland, Ohio;

broszurze pod tyt. „Prawda o Rosji” Wani

Humianki, wydanej w języku ruskim w Cleveland, Ohio.

(—) Z. Chmielowski

Kier. Oddz. Polit. Narod.

UROCHOMIENIE

agencji pocztowo-telekomunikac. Uhorsk pow.
Krzemieniec.

Z dniem 14 listopada 1937 r. uruchamia się agencję pocztowo-telekomunikacyjną 3 stopnia Uhorsk, pow. Krzemieniec, woj. wołyńskiego.

Agencja połączona będzie za pośrednictwem jazdy posłańczej z agencją p. t. Białokrynica.

Godzina urzędowa w-g kategorii „L”.

URUCHOMIENIE

pośrednictwa pocztowo-telekomunikac. Haliczany
pow. Horochów.

Z dniem 27 października 1937 r. uruchamia

się pośrednictwo pocztowo-telekomunikacyjne Hali-
czany, pow. Horochów, woj. wołyńskiego.

Pośrednictwo połączone będzie z amb. Kiwer-
ce—Stojanów Nr. 462.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego o przetargu na dostawę cegły i wapna.

Urząd Wojewódzki Wołyński ogłasza nieograniczony przetarg na dostarczenie w ciągu listopada i grudnia 1937 r.

1) 280.000 sztuk cegły dobrze wypalanej loco budowa w Zdołbunowie (1½ klm. od stacji kolejowej).

2) 60 ton wapna palonego białego I-o gatunku (bez kamienia) loco stacja Zdołbunów.

Termin składania ofert do dn. 4 listopada 1937 r. do godz. 11.30 w Wydziale Komunikacyjno-Budowlanym U.W.W. w Łucku, ul. Bolesława Chrobrego 15.

Do oferty należy dołączyć wadium w wysokości 5% od sumy oferowanej.

Dostawa tych materiałów może być w całości lub części.

Za Wojewodę

(—) inż. **W. Gordziałkowski**

Naczelnik Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego

ZAGUBIENIE ODZNAKI SOŁTYSOWSKIEJ.

Zgubiono odznakę sołtysowską z napisem: sołtys wsi Zulnia, gmina Dąbrowica.

UNIEWAŻNIENIE DOKUMENTÓW.

Została unieważniona książeczka wojskowa Andrzeja Mychwanika, syna Pawła i Wierzy, rocznika 1911, mieszkańca wsi Maniewiczze wydana przez Dowództwo 50 p. p. w Kowlu dnia 4 września 1935 r. za L. 665/35.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Święcianach, na nazwisko **Achramowicza** Jana roczn. 1895 zam. w Beresteczku, pow. Horochów.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem, na nazwisko **Bereźniuka** Piotra roczn. 1906 zam. w Peredilly, pow. Równe.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Boka** Michela, roczn. 1909, zam. w Czartorysku, pow. Łuck.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „C” Nr. 787582 wystawiony przez R. I. K. w Krzemieńcu na nazwisko właściciela **Borodeńki** Jana zam. w Dubnie ul. Zabramie Nr. 82.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria „E” Nr. 747410 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Borowca** Jana zam. w Adamówce pow. Kostopol.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Bosyka** Adama roczn. 1908 zam. w Trościancu, pow. Łuck.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. na nazwisko **Dolhajuka** Dymytrę roczn. 1886 zam. we wsi Werbeń, pow. Dubno.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Dziekańskiego** Stanisława roczn. 1911 zam. w Budkach Usteńskich, Kostopol.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie na nazwisko **Grinberga** Uszera Nuchima roczn. 1911 zam. w Łucku ul. Kowalska 6.

Zgubiono numer rejestracyjny samochodu ciężarowego Nr. rejestr. przedn. 95,481 wydany przez Urząd Wojewódzki Wołyński dla S-ki „Transport” w Korcu, ul. Kościuszki 66.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Harta** Ferdynanda roczn. 1890 zam. w kol. Jadwipol, pow. Równe.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „E” Nr. 567620 wystawioną przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Hildenbranda** Adama zam. w kol. Cezarynie, pow. Łuck.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „C” Nr. 628266 wystawiony przez R. I. K. w Krzemieńcu na nazwisko właściciela **Hołuba** Jana zam. w Łosiatynie, pow. Krzemieniec.

Zgubiono dowód tożsamości seria „C” Nr. 792100 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Hordjuka** Aresta zam. w Podhajce-Czeskie, pow. Dubno.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „A” Nr. 176191 wystawiony przez R. I. K. w Krzemieńcu nazwisko właściciela **Hudziuka** Michała zam. w Ohryszkowcach, pow. Krzemieniec.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo w Dubnie 13.IV. 1923 r. na nazwisko **Ipatiuk** Pawła zam. w Radziwiłowie, Pl. Wolności 6.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „C” Nr. 508216 wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Jakiela** Wacława, zam. w Kniahininku, pow. Łuck.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Jaskowca** Eufima roczn. 1894 zam. w Płosce, pow. Zdołbunów.

Zgubiono legitymację Nr. 49 wydaną przez Więzienie w Równem na nazwisko **Jaszczewskiej** Zofii, zam. Równem, ul. Mickiewicza 10.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Jaworskiego** Hipolita roczn. 1906 zam. w Myszakowej, pow. Kostopol.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Pow. w Sarnach na nazwisko **Kanonicz** Pesia, zam. we Włodzimiercu, pow. Sarny.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „C” Nr. 734906 wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Kalatyńskiego** Piotra zam. w Maksymilianówce, pow. Kostopol.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Kapituły** Michała roczn. 1904, zam. we wsi Datyń, Kowel.

Zgubiono poświadczenie obywatelstwa Państwa Polskiego wydane przez Starostwo Powiatowe we Włodzimierzu w dniu 2.X. 1928 r. za Nr. dz. VII/116/K i L rejestru 664/28 na

na nazwisko **Kluczyński** Zbigniew, zam. we Włodzimierzu, przedm. „Królewsczyzna”.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „C” Nr 557335 wystawiony przez R. I. K. we Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Kłosa** Jana, zam. w Orłętach, pow. Włodzimierz.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Radomiu na nazwisko **Konwy** Antoniego roczn. 1900 zam. w kol. Gaj, pow. Kowel

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem nazwisko **Krejbuha** Aleksandra roczn. 1907 zam. w Równem, ul. Zielona Nr. 5.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku oraz dowód osobisty Nr. 378 wydany przez Zarząd gminy w Czarukowie 31 V. 1931 r. na nazwisko **Kowalczuka** Stefana zam. we wsi Kołodeże, pow. Łuck.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Krywki** Jana roczn. 1902, zam. w Antonówce nad Horyniem, pow. Sarny.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Kusznieruka** Józefa roczn. 1909 zam. we wsi Chrenowa, pow. Zdołbunów.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „C” Nr. 490583 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Ligierko** Antonina, zam. w kol. Piotrówka, pow. Włodzimierz.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Łukomskiego** Aleksandra roczn. 1894, zam. w os. Zarzecze

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Łuszczyjenki** Bazylego roczn. 1892, zam. w Ludwyszczach, pow. Krzemieniec

Zgubiono dowód tożsamości konia seria „E” Nr. 500533 wystawiony przez R. I. K. w Równem na nazwisko właściciela **Martyszczuka** Józefa, zam. we wsi Stupno pow. Zdołbunów.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. we Włodzimierzu na nazwisko **Mazura** Stanisława roczn. 1901, zam. we Włodzimierzu, ul. Ryłowica Nr. 41

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Michałowskiego** Stanisława roczn. 1893, zam. w Dubnie, ul. Wskrzeszenia Polski 81.

Zgubiono dowód tożsamości koni seria „D” Nr. Nr. 800846. 802013 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Morawskiego** Feliksa, zam. w Batkowcach.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe kategorii E wydane przez Komisję Poborową na pow. łucki na nazwisko **Mulara** Trofima zam. we wsi Worotniów, pow. łucki.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Stryju na nazwisko **Nadolskiego** Józefa, roczn. 1889, zam. w Dubnie przy ul. Bezimiennej 6.

Zagubiono „Książeczkę Stanu Służby Oficerskiej” wydaną przez P.K.U. Lublin—miasto za Nr. 628 33 na nazwisko **Nelkena** Władysława zam. w Łucku.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie na nazwisko **Niczypornk-Smatijczuka** Pawła, roczn. 1907, zam. we wsi Iwanicze, pow. Dubno.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Olejnika** Zachara, roczn. 1903, zam. we wsi Biełasów, pow. Zdołbunów.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. na nazwisko **Organisty** Demiana, roczn. 1896, zam. w Chryniukach, pow. Dubno.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria C Nr. 549073 wystawiony przez R.I.K. we Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Pańczenki** Aleksandra.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Dubnie na nazwisko **Pawłowskiego** Płatona, roczn. 1893, zam. we wsi Bojarka, pow. Dubno.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria C Nr. 957528 wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Polipczuka** Pawła, zam. w Chołopach, pow. Kostopol.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Radeckiego** Antoniego, roczn. 1890, zam. w kol. Podlasia, pow. Łuck.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria C Nr. 463960 i 803432 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela **Bożka** Jana, zam. w Ilpinie, pow. Zdołbunów.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria C Nr. 793952 wystawiony przez R.I.K. we Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Ryszczyńskiego** Piotra, zam. w Bersteczku, pow. Horochów.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Kowel na nazwisko **Rodzika** Dyonizego, roczn. 1893, zam. w Żurawiczach, pow. Łuck.

Zgubiono legitymację służbową Nr. 792, wydaną przez Izbę Skarbową w Łucku w 1936 r. oraz legitymację prawa wstępu na tory kolejowe, wydaną przez Lwowską Dyрекcję Kolejową na nazwisko **Rudnickiego** Witolda, zam. w Dubnie.

Zagubiono dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Łucku 30.X.1925 r. za Nr. 10756 na nazwisko **Ryżkowskiego** Borysa zam. w Kolkach, pow. Łuck.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Simcznka** Archipa, roczn. 1895, zam. w Ilpinie, pow. Równe

Zagubiono legitymację Nr. 2313 wydaną przez Inspektorat Szkolny w Równem na nazwisko **Skibickiego** Józefa zam. w Warszawie, ul. Freta 27 m. 36.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Slipaka** Zacharjasza, roczn. 1909, zam. we wsi Łopuszno, pow. Krzemieniec.

Zagubiono książeczkę tożsamości samochodu firmy Tatra seria A Nr. 54459 Nr. siln. 19944 na nazwisko **Szablowskiego** Jerzego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. we Włodzimierzu na nazwisko **Sakowicza** Józefa, roczn. 1903, zam. we Włodzimierzu, ul. Kisielińska 16

Zgubiono dowód tożsamości konia seria D Nr. 856347 wystawiony przez R. I. K. w Równem na nazwisko właściciela **Szamburskiego** Onufrego, zam. w Poczewikach, pow. Zdołbunów.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria F Nr. 687224 wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Szlendera** Alberta, zam. w kol. Zubrowszczyzna, pow. Łuck.

Zagubiono poświadczenie o rejestracji L: 1445 wydane przez Starostwo w Krzemieńcu na nazwisko **Sztejnolfa** Jojny zam. w Białozórcie, pow. Krzemieniec.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Szulaka** Nikanora, roczn. 1886 zam. w Łucku, ul. Sienkiewicza 10.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Szustaka** Stanisława. roczn. 1908, zam. w Zabłociu, pow. Kowel.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria C Nr. 486617 wystawiony przez R.I.K. w Kowlu na nazwisko właściciela **Wesołowskiego** Józefa, zam. w Klesowie, pow. Sarny.

Zgubiono dowód tożsamości konia seria C Nr. 514498 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Własiuka** Jana zam. w D. Sołpie, pow. Kostopol.

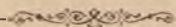
Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U.

w Krzemieńcu na nazwisko **Wielkiego** Grzegorza roczn. 1902 zam. w Krasnołukach, pow. Krzemieniec.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. na nazwisko **Zabłotnego** Władysława, roczn. 1902, zam. we wsi Werbeń, pow. Dubno.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Zarzyckiego** Ignacego, roczn. 1904, zam. w Dużej Hłowicy, pow. Krzemieniec.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez PKU w Sarnach na nazwisko **Zosimczuka** Andrzeja, roczn. 1913, zam. w Antonówce nad Horyniem, pow. Sarny.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. = Cena numeru pojedynczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe № 30629.

